

Arrest

nr. 69 054 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 8 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. MAEX en van attaché J. VERSRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit het dorp Inuvil in Jaffna district, Sri Lanka. In 2000 ging uw zus naar Vavuniya om zich aan te sluiten bij de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Na 2002 hebt u niets meer van haar vernomen. Begin 2005 ging u aan de slag als sales supervisor bij Sri Asia Marketing. U was er verantwoordelijk voor de regio Jaffna tot Kilinochchi. Twee keer per week ging u naar een winkel in Kilinochchi voor het opnemen van bestellingen en het leveren van goederen zoals cement, draden en zink. U deed dit tot de dag voordag de A9 in augustus 2006 werd afgesloten en het niet meer mogelijk was om vrij naar Vanni gebied te reizen. Het geldt dat de winkel u nog schuldig was voor de laatste levering werd na de afsluiting van de weg opgestuurd per post. Door deze correcte betaling kwam uw werkgever er achter dat het een winkel van de LTTE moest zijn. Zij zijn namelijk de enigen die hun betalingen steeds tijdig en correct uitvoeren. Op 23 november

2010 in de ochtend kwamen twee onbekende mannen naar uw thuis. Ze vroegen aan uw moeder waar u was. Uw moeder zei dat u was gaan werken. De mannen vertelden uw moeder dat haar zoon een grote fout had begaan en dat ze u zouden neerschieten als ze u zouden zien. Uw moeder belde u op en u ging naar het huis van uw oom in Urumpiram, 4 km verderop. 's Avonds kwamen opnieuw twee onbekende mannen naar uw thuis naar u op zoek. Uw vader vroeg hen wat het probleem was en werd daarna aangevallen. Uw moeder bracht hem naar het ziekenhuis waar hij meer dan twee weken diende te verblijven. Hij had namelijk enkele breuken opgelopen. Diezelfde avond kwam uw moeder naar het huis van uw oom om u te vertellen wat er gebeurd was. Ze vond dat de situatie voor u te gevaarlijk was geworden en u besloot het land te verlaten. Op 25 november reisde u samen met uw oom naar Colombo. Uw oom kende daar een reisagent die uw vlucht uit Sri Lanka zou regelen. Op 15 december vertrok u samen met de reisagent in een kleine boot vanuit Neegombo. Ongeveer een half uur later moest u overstappen op een groot goederenschip. U verstopte zich in een ruimte in de bodem van het schip. Na 24 dagen kwam u aan land. Een blanke man bracht u met een auto naar een plaats om te overnachten. De volgende ochtend bracht hij u naar Brussel. Op 10 januari 2011 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw geboorteakte in het Tamil en het Engels, een attest van uw werkgever, een medisch attest van uw vader, een attest van uw vader zijn verblijf in het ziekenhuis en een kopie van uw familieregistratie.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Omwille van onderstaande redenen kan er immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen overtuigende documenten neerlegt ter staving van uw asielrelaas. Het attest van uw werkgever werd ter uwer behoefte opgesteld waardoor het geen objectieve bewijswaarde heeft. De attesten van het ziekenhuis betreffen uw vader en zijn op zich onvoldoende om daarmee uw persoonlijke vrees voor vervolging aan te tonen. Bovendien moeten documenten samengaan met overtuigende verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. U verklaarde gedurende anderhalf jaar twee keer per week naar Kilinochchi te zijn gereisd om bestellingen op te nemen en goederen te leveren aan een winkel. U zou echter gedurende al die tijd niet geweten hebben dat het een winkel van de LTTE betrof. Aan dergelijke verklaringen kan echter weinig geloof worden gehecht. Het is immers een algemeen gegeven dat de LTTE zeer sterk aanwezig was in Kilinochchi. Het was zelfs het administratieve centrum van de LTTE. Het is dan ook niet aannemelijk dat u anderhalf jaar lang twee keer per week in een winkel kwam om zaken te doen zonder te hebben geweten dat het een winkel van de LTTE was. Bovendien moest u telkens een controlepost van het leger passeren in Mugamalai. Ze vroegen u dan waar u naartoe ging en wat u daar ging doen (zie gehoorverslag CGVS pp 9, 11). Aangezien het leger goed geïnformeerd is over de LTTE en hun activiteiten zouden zij dus met andere woorden op de hoogte zijn geweest dat u zaken deed met de LTTE. Het is echter niet aannemelijk dat zij u gedurende al die tijd daar nooit vragen over gesteld zouden hebben. Dat u bovendien cement ging leveren, wat voor allerlei oorlogsdoeleinden zoals het bouwen van bunkers gebruikt kan worden, maakt het geheel nog ongeloofwaardiger. Voorts verklaarde u pas in november 2010 problemen te hebben gekregen omwille van uw werkzaamheden in Kilinochchi tot 2006. Nochtans was het leger gedurende al die jaren manifest aanwezig in Jaffna. Er is dus geen enkele reden waarom ze u niet eerder na het opnieuw uitbreken van de oorlog in 2006 zouden hebben opgezocht omwille van uw connecties met de LTTE. Uw verklaring dat ze nu pas alles grondig onderzoeken en nog steeds op zoek zijn naar mensen die de LTTE hebben geholpen (zie gehoorverslag CGVS p. 12), kan niet overtuigen. Het is volstrekt onaannemelijk dat het Sri Lankaanse leger meer dan vier jaar zou hebben gewacht om u op te zoeken.

Een tweede element dat u aanhaalde als mogelijke reden waarom u in november 2010 werd gezocht, is het lidmaatschap van uw zus bij de LTTE (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Hieromtrent dient te worden opgemerkt dat u meer zeer beperkt op de hoogte bent van haar lidmaatschap. Zo zou uw familie niet hebben geweten op welke manier ze bij de LTTE terecht gekomen zou zijn, noch zou uw familie geweten hebben wat de reden was waarom ze zich bij de LTTE zou hebben aangesloten (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Verder zou het leger al sinds 2008 op de hoogte zijn geweest over het lidmaatschap van uw zus bij de LTTE. Toen werd er immers een nieuwe familieregistratiekaart uitgegeven en heeft uw familie het leger verteld dat uw zus zich bij de LTTE had aangesloten. Daarom werd ze ook niet meer op de familieregistratiekaart vermeld (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Hoewel u verklaarde dat dit wel voor problemen heeft gezorgd, namelijk dat het leger uw familie vaak vragen

kwam stellen (zie gehoorverslag CGVS p. 5), is het niet aannemelijk dat u hierdoor pas in november 2010 ernstige problemen krijgt. Dat het leger u dan plots wilt vermoorden omwille van het lidmaatschap van uw zus bij de LTTE is niet geloofwaardig. Bovendien is er geen enkele reden waarom ze omwille daarvan precies u zouden willen vermoorden en niet uw ouders of uw broer of andere zus.

Voorts verklaarde u tijdens uw vlucht van Inuvil naar Colombo met een clearance te hebben gereisd. Uw oom zou deze voor u hebben geregeld. Hij kende namelijk iemand van het leger van wie hij de clearance heeft verkregen (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat het leger enerzijds naar u op zoek is met de bedoeling u te vermoorden en u anderzijds een clearance geeft waardoor u probleemloos naar Colombo kan vluchten.

Tot slot dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, hetgeen u vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorhanden profiel van verdachte bij betrokkenheid bij de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart, uw geboorteaktes en de kopie van uw familieregistratie bevestigen louter uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. Ze volstaan echter niet om uw recent vertrek uit het noorden van Sri Lanka en uw hieraan verbonden asielrelaas te staven. De overige door u neergelegde documenten, namelijk een attest van uw werkgever en twee documenten van het ziekenhuis, vermogen evenmin uw nood aan internationale bescherming aan te tonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2. Verzoeker stelt dat hij een etnische Tamil is uit Jaffna en dat dit district algemeen bekend staat als een district dat de grootste problemen heeft betreffende de relatie overheid-Tamil en dat dit district nog steeds gekenmerkt wordt door willekeur.

De Raad stelt vast dat verzoeker hiervan geen bewijzen voorlegt. Deze bewering is geen weerlegging van de informatie in het rechtsplegingsdossier "Veiligheidssituatie Jaffna en Noordelijke Peninsula" van 6 januari 2011, gebaseerd op diverse gezaghebbende bronnen, waar uit blijkt dat de situatie in Jaffna sinds het einde van het gewapende conflict in mei 2009 aanzienlijk is verbeterd. Er is geen sprake meer van expliciet politiek geweld. In de eerste helft van 2010 vonden er verkiezingen plaats en was er

verkiezingsgerelateerd geweld. Sinds april is de situatie verbeterd. Er is echter een probleem van gemeenrechtelijke criminaliteit, waarbij soms verwezen wordt naar de EPDP.

Verzoeker stelt dat foltering, marteling en mishandeling in Sri Lanka nog een wijdverspreide praktijk en verwijst naar informatie van de *“Organisation Mondiale contre la Torture”*, een arrest van de Raad en het Nederlandse Ambtsbericht 2010 en de *UNHCR Guidelines* van juli 2010.

Daargelaten de vraag of het vergelijkbare zaken betreft, wijst de Raad er op dat zij een administratief rechtcollege is waarvan de uitspraken geen precedentswaarde hebben (RvS 28 maart 2006, nr. 156.942).

De Raad stelt vast dat verzoeker niet aanhaalt dat hij gefolterd werd in Sri Lanka. De Raad deelt de mening van het Commissariaat-generaal met betrekking tot de huidige algemene toestand in Sri Lanka en meer bepaald: *“Uit de richtlijnen van het UNHCR “UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka” (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal “IDP’s” die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in “High Security Camps” blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, hetgeen u vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming.”*

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat het bestaan van foltering in Sri Lanka en de bronnen die hij citeert strijdig zouden zijn met bovenvermelde beoordeling.

In dezelfde zin heeft het Europees Hof voor de Rechten van de mens (hierna EHRM) in zijn arresten van 20 januari 2011 (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08; S.S. e.a. t. Denemarken, nr. 54703/08; P.K. t. Denemarken, nr. 54705/08 en N.S. t. Denemarken, nr. 58359/08) de evolutie in Sri Lanka na het arrest NA. v. the United Kingdom van 17 juli 2008 en in het bijzonder na het beëindigen van gewapend conflict in mei 2009 onderzocht (zie onder meer T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08, § 36-66). Het Hof stelt dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat het behoren tot de Tamil bevolkingsgroep tot vervolging zou leiden of tot een inbreuk van artikel 3 EVRM noch dat er sprake is van een algemeen risico voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka. Het EHRM herbevestigt het standpunt ingenomen in het arrest N.A. t. Verenigd Koninkrijk van 17 juli 2008 (§ 129-130), benadrukt de individualiseringsvereiste bij de beoordeling van een gedwongen terugkeer van een Tamil, meent dat relevante risicofactoren niet als een loutere checklist kunnen worden afgedaan maar dat het gewicht van risicofactoren zowel individueel als cumulatief dient te worden afgewogen (NA. v. the United Kingdom, § 130) en dat er rekening gehouden moet worden met verhoogde veiligheidsmaatregelen die ingesteld zouden kunnen worden omwille van een wijziging van de algemene situatie in Sri Lanka (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08, § 94).

Het Hof vermeldt de volgende niet exhaustieve lijst van risicofactoren: een vroegere vermelding als vermoede of effectieve LTTE-lid; een vroegere strafrechtelijke vermelding of hangend aanhoudingsbevel; het schenden van een vrijlating op borgtocht of ontsnapping uit detentie; het ondertekend hebben van een bekentenis of gelijkaardig document; de vraag door de veiligheidsdiensten om informant te worden; de aanwezigheid van littekens; de terugkeer uit London of andere centra waar geld voor de LTTE verzameld wordt; illegale uitreis uit Sri Lanka; het gebrek aan identiteitskaart of een ander identiteitsdocument; een asielaanvraag in het buitenland en het hebben van familieleden bij de LTTE.

Het Hof wijst er op dat op grond van de informatie waarover het Hof beschikt de bescherming van artikel 3 van het EVRM van toepassing kan zijn wanneer een verzoeker bewijst dat er ernstige redenen om aan te nemen dat hij of zij volgens de overheden voldoende belangrijk is in het kader van hun strijd tegen de LTTE om zijn of haar detentie en ondervraging te verantwoorden en hij of zij aldus het

voorwerp zou zijn van een bijzondere negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse overheden (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08, § 91 en 92).

De Raad meent dat de bovenvermelde risicofactoren relevant zijn voor de beoordeling de vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet met betrekking tot Sri Lanka.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.4. Verzoeker stelt dat het wel degelijk aannemelijk is dat hij zou gezocht worden door het leger omdat hij tot 2006 bouwmaterialen leverde aan een firma die een dekmantel was voor de Tamil-tijgers, zijnde een periode dat er een "staakt-het-vuren" bestond en er vrede was.

De bestreden beslissing stelt in dit verband: *"Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen overtuigende documenten neerlegt ter staving van uw asielrelaas. Het attest van uw werkgever werd ter uwer behoefte opgesteld waardoor het geen objectieve bewijswaarde heeft. De attesten van het ziekenhuis betreffen uw vader en zijn op zich onvoldoende om daarmee uw persoonlijke vrees voor vervolging aan te tonen. Bovendien moeten documenten samengaan met overtuigende verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. U verklaarde gedurende anderhalf jaar twee keer per week naar Kilinochchi te zijn gereisd om bestellingen op te nemen en goederen te leveren aan een winkel. U zou echter gedurende al die tijd niet geweten hebben dat het een winkel van de LTTE betrof. Aan dergelijke verklaringen kan echter weinig geloof worden gehecht. Het is immers een algemeen gegeven dat de LTTE zeer sterk aanwezig was in Kilinochchi. Het was zelfs het administratieve centrum van de LTTE. Het is dan ook niet aannemelijk dat u anderhalf jaar lang twee keer per week in een winkel kwam om zaken te doen zonder te hebben geweten dat het een winkel van de LTTE was. Bovendien moest u telkens een controlepost van het leger passeren in Mugamalai. Ze vroegen u dan waar u naartoe ging en wat u daar ging doen (zie gehoorverslag CGVS pp 9, 11). Aangezien het leger goed geïnformeerd is over de LTTE en hun activiteiten zouden zij dus met andere woorden op de hoogte zijn geweest dat u zaken deed met de LTTE. Het is echter niet aannemelijk dat zij u gedurende al die tijd daar nooit vragen over gesteld zouden hebben. Dat u bovendien cement ging leveren, wat voor allerlei oorlogsdoeleinden zoals het bouwen van bunkers gebruikt kan worden, maakt het geheel nog ongeloofwaardiger. Voorts verklaarde u pas in november 2010 problemen te hebben gekregen omwille van uw werkzaamheden in*

Kilinochchi tot 2006. Nochtans was het leger gedurende al die jaren manifest aanwezig in Jaffna. Er is dus geen enkele reden waarom ze u niet eerder na het opnieuw uitbreken van de oorlog in 2006 zouden hebben opgezocht omwille van uw connecties met de LTTE. Uw verklaring dat ze nu pas alles grondig onderzoeken en nog steeds op zoek zijn naar mensen die de LTTE hebben geholpen (zie gehoorverslag CGVS p. 12), kan niet overtuigen. Het is volstrekt onaannemelijk dat het Sri Lankaanse leger meer dan vier jaar zou hebben gewacht om u op te zoeken.”

De Raad schaaft zich achter dit motief. Onder meer het leveren van cement naar het LTTE-gebied, wat voor allerlei oorlogsdoeleinden zoals het bouwen van bunkers gebruikt kan worden, maakt het geheel ongeloofwaardig. Het is niet aannemelijk dat het leger dit bij controle niet zou verhinderen. Weliswaar was er een “staakt-het-vuren”, maar dit betekent niet dat er vrede was. Het is in dit verband opvallend dat het getuigschrift van de *Justice of de Peace* de levering vermeldt van verboden materialen aan winkels van LTTE. Verzoeker stelt dat er bijna geen controle was, maar stelt anderzijds dat hij via een controlepost van het leger moest passeren en gecontroleerd werd. Ter zitting stelt verzoeker dat het een periode van vrede was. Als er gewezen wordt op het getuigschrift van de *Justice of de Peace* dat de levering vermeldt van verboden materialen vermeldt stel verzoeker dat de cement die hij vervoerde en leverde slechts kon gebruikt worden voor vloeren en niet voor iets anders. Dit overtuigt niet.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Het getuigschrift van de werkgever van verzoeker dat op zijn aanvraag opgesteld werd en de producten vermeldt dat zijn firma leverde is hiervan geen weerlegging.

2.5. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing vertrekt van de verkeerde premisse omdat uit het oog verloren werd dat behalve zijn zus, ook hijzelf verdacht werd van banden met de LTTE. Verzoeker verwijst ook naar zijn familieregistratiekaart en dat dit stuk geen melding maakt van zijn zus. Hij meent dat daardoor de geloofwaardigheid van zijn verhaal aangetoond is. In 2008 werd er een nieuwe familieregistratiekaart uitgegeven en heeft zijn familie het leger verteld dat zijn zus zich in 2000 bij de LTTE had aangesloten. Daarom werd ze ook niet meer op de familieregistratiekaart vermeld. Dit heeft voor problemen gezorgd, namelijk dat het leger zijn familie vaak vragen kwam stellen.

De bestreden beslissing stelt: *“Een tweede element dat u aanhaalde als mogelijke reden waarom u in november 2010 werd gezocht, is het lidmaatschap van uw zus bij de LTTE (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Hieromtrent dient te worden opgemerkt dat u meer zeer beperkt op de hoogte bent van haar lidmaatschap. Zo zou uw familie niet hebben geweten op welke manier ze bij de LTTE terecht gekomen zou zijn, noch zou uw familie geweten hebben wat de reden was waarom ze zich bij de LTTE zou hebben aangesloten (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Verder zou het leger al sinds 2008 op de hoogte zijn geweest over het lidmaatschap van uw zus bij de LTTE. Toen werd er immers een nieuwe familieregistratiekaart uitgegeven en heeft uw familie het leger verteld dat uw zus zich bij de LTTE had aangesloten. Daarom werd ze ook niet meer op de familieregistratiekaart vermeld (zie gehoorverslag CGVS p. 4)”*

De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad zeer vaag is met betrekking tot het lidmaatschap van zijn zus bij de LTTE. Daarenboven vermeldt hij in de verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken slechts één zus. Deze zus zou de LTTE vervoegd hebben in 2000. Het formulier van gezinssamenstelling vermeldt ook slechts één zus die verzoeker echter voorheen bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet vermeld heeft, namelijk een jongere zus. Ter zitting stelt verzoeker dat hij maar één zus vermeld heeft omdat hem niet naar een andere zus gevraagd werd. Dit overtuigt niet. Uit de vaagheid van de verklaringen van verzoeker en het feit dat verzoeker voorheen maar één zus vermeldde leidt de Raad af dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een tweede zus, die de LTTE vervoegde in 2000.

2.6. De bestreden beslissing stelt: *“Voorts verklaarde u tijdens uw vlucht van Inuvil naar Colombo met een clearance te hebben gereisd. Uw oom zou deze voor u hebben geregeld. Hij kende namelijk iemand van het leger van wie hij de clearance heeft verkregen (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat het leger enerzijds naar u op zoek is met de bedoeling u te vermoorden en u anderzijds een clearance geeft waardoor u probleemloos naar Colombo kan vluchten.”*

Dit wordt door verzoeker betwist noch weerlegd. De Raad schaaft zich achter dit motief.

2.7. De brief van een vrederechter ("*Justice of the peace*") uit het land van herkomst kan een bijkomend bewijs zijn van de door verzoeker aangehaalde feiten. Dergelijk document is echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Deze brief geschreven op vraag van verzoeker heeft geen officieel karakter en geen bewijswaarde.

Verzoeker legt ter zitting de originelen neer van voorheen in bijlage van zijn verzoekschrift neergelegde stukken, meer bepaald de brief van de *Justice of the peace*, de nota met betrekking tot de geleverde goederen door de firma van verzoeker en een geboorteakte en zijn vertaling naar het Engels. Deze stukken werden reeds besproken.

2.8. Verzoeker stelt dat geweigerde asielzoekers bij hun terugkeer in Sri Lanka gefolterd worden ongeacht of men al dan niet Tamil is en verwijst naar een bericht van Amnesty International van 17 juni 2011 en stelt dat hieruit blijkt dat hij vluchteling is.

De Raad meent dat dit beknopt bericht van Amnesty International niet aantoonst dat alle geweigerde asielzoekers bij hun terugkeer in Sri Lanka gefolterd worden en alleen om die reden zijn asielaanvraag positief dient beoordeeld te worden. Volgens het bericht zouden 26 geweigerde asielzoekers bij hun aankomst in Colombo vastgehouden voor ondervraging en Amnesty International vreest dat sommigen onder hen het voorwerp zouden kunnen zijn van foltering. Uit dit bericht valt af te leiden dat een aantal asielzoekers ondervraagd werden, maar blijkt niet dat zij gefolterd werden.

De Raad verwijst in dit verband ook naar de hogervermelde risicofactoren zoals gesteld door het EHRM in zijn arresten van 20 januari 2011 (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08; S.S. e.a. t. Denemarken, nr. 54703/08; P.K. t. Denemarken, nr. 54705/08 en N.S. t. Denemarken, nr. 58359/08).

Verzoeker toont niet aan dat het aannemelijk is dat hij op dit ogenblik in geval van terugkeer verdacht zou worden van daadwerkelijke banden met het LTTE en het voorwerp zou zijn van een bijzondere negatieve aandacht van de Sri Lankaanse overheden.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS